

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **K. M.** ,

obwinionej o wykroczenie z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2025 r. w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.), kasacji wniesionej na korzyść obwinionej przez Prokuratora Generalnego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 2 września 2024 r., sygn. akt II W 825/24

uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Antoni Bojańczyk   Wiesław Kozielowicz   Igor Zgoliński

UZASADNIENIE

K. M. została obwiniona o to, że w dniu 5 sierpnia 2024 r., ok. godz. 16.20, w J. na ul. C., na ścieżce rowerowo-piesznej, w miejscu publicznym wbrew zakazowi spożywała alkohol w postaci piwa, tj. o czyn

z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, wyrokiem nakazowym z dnia 2 września 2024 r., sygn. akt II W 825/24, uznał obwinioną K. M. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wymierzył jej karę miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin (*pkt I*), a także orzekł o kosztach postępowania (*pkt II*).

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 19 września 2024 r., wobec niezaskarżenia go przez strony postępowania.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść obwinionej wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze zawartego w punkcie I i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U.2023.2151 t.j.), polegające na wymierzeniu obwinionej K. M. na podstawie tego przepisu kary miesiąca ograniczenia wolności mimo, iż w jego sankcji przewidziano jedynie możliwość wymierzenia kary grzywny.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie oraz uwzględnienie przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Trafnie wskazuje Autor kasacji, że Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem nakazowym z dnia 2 września 2024 r., sygn. akt II W 825/24, orzekł wobec obwinionej

K. M. karę ograniczenia wolności nieprzewidzianą w ustawowym zagrożeniu za to wykroczenie.

Przypisane obwinionej wykroczenie, zgodnie z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U.2023.2151 t.j.), zagrożone jest wyłącznie karą grzywny. Kwestię wymiaru kary grzywny reguluje zaś art. 24 § 1 k.w., stanowiąc, że wymierza się ją w wysokości od 20 do 5000 złotych, chyba że ustawa stanowi inaczej. Tym samym przepis art. 43¹ ust. 1 ww. ustawy, za popełnienie określonego w nim wykroczenia, przewiduje bezalternatywną sankcję w postaci kary grzywny (zob. np. wyrok SN: z dnia 24 października 2013 r., III KK 372/13, LEX nr 1386040; z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV KK 154/18, LEX nr 2498047).

W tym stanie rzeczy orzeczenie zaskarżonym wyrokiem nakazowym kary miesiąca ograniczenia wolności, nieprzewidzianej we wskazanym przepisie przez Kodeks wykroczeń, niewątpliwie surowszej niż przewidział to ustawodawca i bardziej dolegliwej dla ukaranej, stanowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego wskazanego w nadzwyczajnym środku zaskarżenia.

Dlatego konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze. Procedując powtórnie w granicach w jakich nastąpiło przekazanie (art. 442 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. i art. 112 k.p.w.) sąd *meriti* uwzględni poczynione powyżej uwagi i rozstrzygnie o karze, bacząc - z uwagi na kierunek kasacji - na to, aby przy orzekaniu kary grzywny nie doszło do rzeczywistego pogorszenia sytuacji obwinionej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

Antoni Bojańczyk

Wiesław Koziulewicz

Igor Zgoliński

